

תת"ע 1088/12/17 - מדינת ישראל נגד אלדד ניצן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1088-12-17 מדינת ישראל נ' אלדד ניצן
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלדד

המאשימה

נגד

אלדד ניצן
ע"י ב"כ עו"ד גולדמן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 21.5.17, הודעת תשלום קנס בגין אי ציות לתמרור 402 (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 15.1.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר יעקב אקריש, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד והוצגה תמונה של מקום העבירה, שנלקחה מאתר גוגל.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 21.5.17, בסמוך לשעה 08:20, נהג הנאשם ברכב ברמת גן, ברחוב הצלע, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לבית מספר 5, נצפה על ידי עד התביעה, כאשר אינו מציית לתמרור 402, המוצב במקום, משני צדי הכביש ומתיר כניסה רק לדיירי הבניינים 3 ו-5 ברחוב הצלע, ממשיך בנסיעה וחולף על פני החניון של הבניינים שבנדון.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "מה זה אין כניסה פה". בחקירתו הנגדית, הוסיף העד כי עצר את רכב הנאשם, במקום בו עמד ואישר כי לא ציין היכן בדיוק עמד, אך הוא נוהג לעמוד אחרי הכניסה לחניון שבנדון. כמו כן, אישר כי לא בדק אם הנאשם הנו דייר באחד הבניינים האמורים.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא ניתן היה להבחין בתמרורים ולראיה, יחד עם רכבו, נכנסו לפחות 5 כלי רכב נוספים לרחוב. הנאשם טען, כי **"הדרכונות של ההחרגה של הבית הזה, לא מתיישב עם שום מציאות שאפשר ליישם"**. עוד טען הנאשם, כי העד עמד בקו הבניינים, או אחריהם. הנאשם מסר כי צילם את תנועת כלי הרכב במקום.

הנאשם נחקר ואישר כי משרדו נמצא בקרבת מקום והוא מכיר את האזור, אך לא את הרחוב שבנדון. הנאשם מסר כי לא הבחין בכלל בתמרורים, רק לאחר מעשה וחזר על כך שהעד עמד בקו הבניינים, אך בהמשך, טען כי בעצם, אינו זוכר אם העד עמד בקו הבניינים, קצת לפנייהם או קצת אחריהם ואמר שאינו רוצה להתייחס לזה. כאשר נשאל לגבי שינוי גרסתו בנקודה זו, טען כי הוא אינו משנה אלא "מחדד". בהמשך, כאשר נשאל היכן עצר אותו העד, השיב כי זה היה "מעט לפני קו הבניינים או במקביל לקו הבניינים".

הנאשם אישר כי צילם את המקום, אך לא את התמרורים וכן, אישר כי לא הביא את מה שצילם לדיון.

לבקשת ההגנה, התרתי הצגת מפה של המקום, שהוצאה מאתר המפות של גוגל, אך ברי, כי אין לה כל משקל ממשי או תרומה להגנת הנאשם.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. למעשה, אין מחלוקת בין הצדדים, בנוגע ליסודות העבירה, שכן, הנאשם אישר כי במקום מוצבים שני תמרורים, כפי שציין העד ב-ת/1 וכן, אישר כי המשיך בנסיעה וחלף על פניהם, עד שנעצר על ידי העד.
2. הנאשם אומנם טען, כי לא ניתן היה להבחין באחד התמרורים, כאשר נכנס לרחוב, אך מדובר בטענה סתמית, שלא נתמכה בהסבר כלשהו או בתמונות של התמרורים וכן, לא סיפק גרסה אחידה בהקשר זה, שכן, תחילה טען כי **"תמרור אחד לא נמצא במצב שאני יכול לראות אותו"** - עמוד 4 לפרוטוקול, שורות 29-30, בהמשך, טען **"באחד מהם לא הבחנתי בצורה ברורה"**, עמוד 5 לפרוטוקול, שורה 21 ואילו בשורה 22, שנה גרסתו וטען - **"לא הבחנתי בכלל בתמרורים"**.
3. הנאשם סתר עצמו גם בהקשר למקום עמידת העד, שכן, בעמוד 4 לפרוטוקול, שורה 30, העיד **"השוטר הסתתר ועמד מאחורי קו הבניינים או ליד קו הבניינים"** ובהמשך, בעמוד 5 לפרוטוקול, שורה 30, השיב לשאלה לגבי מיקום העד: **"במקביל לבניינים"** ואילו בעמוד 6 לפרוטוקול, שורות 5-6, מסר: **"אני לא זוכר במדויק אם השוטר עמד בקו הבניינים, קצת לפנייהם או קצת אחריהם, אז אני לא יכול להתייחס לנקודה זו"**. כאשר נשאל הנאשם מדוע הוא משנה גרסתו, טען כי אינו משנה אלא "מחדד" וכן, טען כי לא העיד לפני כן, כי העד הסתתר מאחורי קו הבניינים וכאשר נשאל היכן עצר אותו העד, השיב **"או מעט לפני קו הבניינים או במקביל לקו הבניינים, לא זכור לי במדויק"** - עמוד 6 לפרוטוקול, שורה 15.
4. מדובר בסתירות מהותיות ושינוי גרסה מצד הנאשם ובנסיבות אלה, לא אוכל ליתן אמון בעדותו.

5. העד אישר אומנם, כי לא בדק אם הנאשם הנו דייר של אחד הבניינים במקום, אך גם אם כן, הכניסה לרחוב מותרת לצורך ההגעה עד חניון הבניינים והנאשם הודה כי לא נכנס לחניון האמור וכי התכוון להמשיך בנסיעה ברחוב.

6. הנאשם היה מיוצג ולמרות זאת, טען כי לא הונחה להביא לדין את התמונות של המקום.

7. דעתו הסובייקטיבית של הנאשם, לגבי הצבת התמרורים ואם יש בהם הצדקה אן לאו, אינה טענת הגנה וככל שמבקש הנאשם להשיג על שיקול דעתה של הרשות המקומית, בנוגע להצבת התמרורים, עליו לפנות בהליך המנהלי המתאים. די בכך שהתמרורים מוצבים וההגנה לא העלתה כל טענה כנגד הצבתם ותקינותם, בהיבט המשפטי.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששכנעתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ל' שבט תשע"ח, 15 פברואר 2018, במעמד הצדדים